

Mál nr. 194/2018

**M og
V v. ábyrgðartryggingar T**

Hjólreiðamaður meiddist við fall á hjóli 6.5.2017.

Gögn.

Málskot móttakið 13.6.2018 ásamt fylgiskjölum nr. 1-5.
Bréf V dags. 26.6.2018 ásamt fylgiskjölum 1-2.

Málsatvik.

M, sem er þaulvanur hjólreiðamaður skv. upplýsingum í gögnum málsins, segist hafa verið að hjóla í Bauganesi í Reykjavík þegar hann sá dreng, sem er 7 ára, koma á móti sér á reiðhjóli á öfugum vegarhelmingi. M segist þá hafa byrjað að hægja ferðina og ætlað framhjá drengnum, en hann hafi þá fært sig til baka og segist M hafa áttað sig á að árekstur yrði ekki umflúinn og því sparkað drengnum frá og þeir báðir síðan fallið í götuna. M meiddist við áreksturinn. M krefst bóta úr ábyrgðartryggingu sem faðir drengsins (T) er með hjá V og byggir á því að drengurinn hafi valdið sér líkamstjóni með því að hjóla á röngum vegarhelmingi og M hafi gert allt sem hægt var til að koma í veg fyrir slys. Af hálfu M er vísað til 15.gr. vátryggingaskilmála umræddrar tryggingar. T segir að M hafi komið á mikilli ferð en sonur sinn hjólað rólega þegar M og drengurinn rákust saman og féllu báðir í götuna. V hafnar bótaskyldu og segir ósannað að drengurinn hafi valdið tjóninu. V vísar til þess að M beri sjálfur sönnunarbyrðina fyrir málsatvikum og fullyrðingar M um staðsetningu hvors reiðhjólamanns fyrir sig og aksturshraða M í aðdraganda slyssins séu ósannaðar. V segir að hefði hraði M verið innan hæfilegra marka þá hefði hann getað brugðist við og komið í veg fyrir slysið. V vísar til þess að báðir hjólreiðamennirnir hafi vikið í sömu átt í aðdraganda slyssins og telur V að það hafi verið M sem olli tjóninu en ekki drengurinn. Þá telur V að tjónið falli ekki undir ábyrgðartryggingu T.

Álit.

M var að hjóla á íbúðargötu og sér ungan dreng vera að hjóla á götunni og bar þá að hægja ferðina og fara að öllu með gát. Ekki verður séð að M hafi gætt þessa í aðdraganda slyssins þó hann segist vera þaulvanur hjólreiðamaður. Ljóst er að M hafði ekki vald á aðstæðum skv. lýsingu hans sjálfs, en þar tekur hann fram, að hann hafi sparkað drengnum frá þegar hann sá að árekstur yrði ekki umflúinn annars. Þá liggur ekki fyrir hver staðsetning hjólreiðamannanna var í aðdraganda slyssins. Af öllu þessu virtu hefur M ekki tekist að sýna fram á, að drengurinn sem um ræðir hafi verið valdur að tjóni hans og á M þegar af þeirri ástæðu ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu föður drengsins.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu T.

Reykjavík 21.8. 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson lögm.

Jón Magnússon lögm.